

РЕШЕНИЕ

№ 810

гр. София, 09.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мария Владимирова**

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9625** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във вр. с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Министъра на икономиката и председател на Междуведомствената комисия за експортен контрол и неразпространение на оръжията за масово унищожение, подадена чрез юрк. И., против Решение № 20049989/25.07.2022 г., постановено по нахд № 14359/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 16 състав. С решението е отменено наказателно постановление № НП - 2/28.08.2020 г., издадено от Министъра на икономиката и председател на Междуведомствената комисия за експортен контрол и неразпространение на оръжията за масово унищожение, с което на основание чл. 10, ал. 8 и чл. 26, ал. 1 от ЗЗХОКТХВТП на „Елтон Корпорейшън“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 15 000 /петнадесет хиляди/ лева за извършено нарушение на чл. 10, ал. 8 от ЗЗХОКТХВТП, респ. чл. 4, ал. 4 от Наредба № 16-437.

В касационната жалба се твърди, че решението на районния съд е неправилно, като постановено при неправилно приложение на материалния закон. Коментират се мотивите на съда за отмяна на наказателното постановление и се изразява несъгласие със същите. Сочи се, че данните, фактите и обстоятелствата, които трябва да съдържа наказателното постановление съгласно чл. 57, ал. 1, т. 3-5 от ЗАНН, били описани

подробно в НП, а именно описание на нарушението, мястото, където е извършено (описани и в АУАН, взети предвид при съставяне на наказателното постановление), обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават и законовите разпоредби, които били нарушени виновно. Твърди се, че при трансфер на изделия не се извършва митнически контрол, където да бъде отразена дата на навлизане на територията на Република България и съответно датата можело да бъде потвърдена само от получателя на стоката – „Елтон Корпорейшън“ ЕООД. Поради тази причина в АУАН и НП липсва конкретната дата на извършване на нарушението, което не променяло обстоятелството, че дружеството „Елтон Корпорейшън“ ЕООД е нарушило разпоредбите на чл. 10, ал. 8 от ЗЗХОКТХВТП. Моли се за отмяна на решението на районния съд и постановяване на друго, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

Ответникът - „Елтон Корпорейшън“ ЕООД, чрез адв. Д., в отговор на касационната жалба и в с.з. излага доводи за неоснователността ѝ. Моли да бъде оставено в сила решението на районния съд като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на разноски пред касационната инстанция.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за основателна.

Административен съд – София град, Шестнадесети касационен състав, след проверка на оспореното решение във връзка с изложените в жалбата оплаквания, както и по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срок и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

За да постанови оспореното в настоящото производство решение СРС е установил от фактическа страна следното:

С писмо № 26-00-14/27.01.2020 г. на дирекция „Международно контролирана търговия и сигурност“, Министерство на икономиката от „Елтон корпорейшън“ ЕООД е изискана ежегодна справка за осъществяван внос и износ през 2019 г. на вещества от Приложения 1, 2 и 3 на ЗЗХОКТХВТП.

В отговор на това от дружеството е представена декларация вх. № 26-00-14/11.02.2020 г. От същата е установено, че дружеството - жалбоподател е извършило трансфер от Гърция за територията на България на химическо вещество Триетаноламин (Triethanolamine), CAS № 102-71-6, попадащо в Приложение 3 на ЗЗХОКТХВТП- 1 380 кг.

На 06.04.2020 г. Междуведомствената комисия разглежда декларацията на неприсъствено заседание и взема решение - от страна на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС) да бъде извършена проверка по представените данни, като резултатът бъде изпратен на Междуведомствената комисия.

За резултата от проверката комисията е уведомена от ДАНС с писмо с вх. № 7-1270/25.06.2020 г. Установено е, че „Елтон Корпорейшън“ ЕООД, [населено място] е подавало единствено годишни декларации за извършваните дейности с гореописаното химическо вещество, но не е подавало изискуемите документи за всяка отделна сделка. С оглед тези констатации на дружеството е съставен АУАН № 002 от 10.08.2020 г. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН е депозирано писмено възражение срещу АУАН. Административно - наказващият орган е приел възражението за неоснователно и въз основа на съставения АУАН издава процесното наказателно постановление № 2/28.08.2020 г., с което на основание чл. 10, ал. 8 и чл. 26, ал. 1

ЗЗХОКТХВТП на „Елтон Корпорейшън“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 15 000 /петнадесет хиляди/ лева за извършено нарушение на чл. 10, ал. 8 ЗЗХОКТХВТП респ. чл. 4, ал. 4 от Наредба № 16-437.

За да постанови решението си, районният съд е посочил, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които сами по себе си са самостоятелно основание за отмяна на обжалваното НП, тъй като водят до накърняване правото на защита на привлеченото към отговорност лице.

Съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати нарушения на разпоредбите на чл. 42, ал.1, т. 1 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, доколкото в нито един от двата акта не е посочено кога, на коя дата и колко трансфера е извършило дружеството, което не дава възможност да се определи кога именно е възникнало и задължението за представяне на изискуемите документи. Липсва задължителен реквизит в НП – дата на извършване на нарушението, а именно дата, на която е извършен инкриминирания трансфер.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Изцяло се споделя извода на районния съд, че в хода на административнонаказателната процедура са допуснати съществени процесуални нарушения, обосноваващи незаконосъобразност на НП.

Съгласно чл. 10, ал. 8 от ЗЗХОКТХВТП, при трансфер от и за територията на Република България за и от държава от Общността на химически вещества от приложения № 2 и 3 българското физическо или юридическо лице е длъжно в 7-дневен срок преди извършването на трансфера да представи в Междуведомствената комисия документи при условия и по ред, определени с наредба на министъра на икономиката. Така разписаното в разпоредбата означава, че изискването към лицето се отнася за всеки един предстоящ трансфер, т. е. за всяко едно предстоящо пренасяне на съответното вещество от или на територията на държавата, като изпълнението на самото задължение е обвързано с конкретен срок от 7 дни преди извършване на трансфера. Следователно, за да има яснота относно момента, към който е възникнало задължението за уведомяване и представяне на изброените в закона документи, респ. за да се прецени дали е налице административно нарушение, поради неизпълнение на това задължение в посочения срок, следва да са ясни и датите на осъществените трансфери.

В случая нито в АУАН, нито в НП е посочено кога, на кои дати/дата са извършени твърдените трансфери, съответно към кой точно момент е възникнало задължение за наказаното дружество да представи изискуемите документи. Последното е от съществено значение и за изясняване на датата на нарушението по чл. 26, ал. 1 вр. чл. 10, ал. 8 от ЗЗХОКТХВТП. В случая се касае за нарушение, изразяващо се в бездействие, но това бездействие е съставомерно, респ. наказуемо, ако задължението да се представят изискуемите документи не е изпълнено в 7-дневен срок преди осъществяване на трансфера. Обвързването на задължението по чл. 10, ал. 8 от ЗЗХОКТХВТП, съотв. по чл. 4, ал. 4 от Наредба № 16-437/04.05.2007 г. с определен срок сочи, че нарушението по чл. 26, ал. 1 вр. чл. 10, ал. 8 от ЗЗХОКТХВТП може да бъде осъществено на конкретна дата, а не в определен период, а такава дата в акта и в НП не е посочена, като последното изрично се признава от касатора.

Конкретното посочване на датата на нарушението е абсолютно необходим

реквизит на АУАН и НП, тъй като чрез него се описва и индивидуализира нарушението и се очертава предмета на доказване. Датата на извършване на нарушението е елемент от обективната му страна и има съществено значение, както с оглед възможността на лицето, посочено като нарушител, да организира защитата си, така и с оглед осъществяването от съда на контрол за спазване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

Настоящата инстанция изцяло споделя извода на районния съд, че допуснатите в случая нарушения при провеждане на административнонаказателната процедура са съществени, тъй като ограничават правото на наказаното лице да осъществи адекватно правото си на защита.

За пълнота на изложението, съдът счита, че по същество нарушението не е доказано за визирания в НП период на неговото извършване - 2019 г. Това е така, защото санкционната норма на чл. 26, ал. 1 от ЗЗХОТХВП е въведена с измененията на закона, обнародвани в ДВ, бр. 63 от 2019 г., в сила от 9.08.2019 г., поради това и обективно за дружеството е било невъзможно да изпълни вмененото му задължение от законодателя, понеже към част от периода /от 01.01.2019 г. до 09.08.2019 г. / вмененото му нарушение не е било скрепено със съответната законово предвидена санкция. Нормата е част от законодателството ни от 09.08.2020 г., до който момент неизпълнението на задължението по чл. 10, ал. 8 от ЗЗХОТХВП не е било наказуемо. След като в периода 2019 г. се твърди да е извършено нарушението, той следва и да бъде доказан като начална и крайна дата, което обаче не е сторено от страна на АНО.

По изложените съображения, като е отменил наказателното постановление, районният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила. С оглед изхода на спора в полза на ответника следва да се присъдят разноски за платено по банков път адвокатско възнаграждение в размер на 420 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Шестнадесети касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20049989/25.07.2022 г., постановено по нахд № 14359/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 16 състав.

ОСЪЖДА Министерство на икономиката да заплати на „Елтон Корпорейшън“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], ул. „35“ № 78, представлявано от Н. Д. П., разноски по делото в размер на 420 /четиристотин и двадесет/ лева.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.